

सर्वथाऽनाश्वासेष्टणां जीवनयेवनस्यादित्याह नेति ॥ ७५ ॥ स्वयं दीपवती अहं निर्दिष्टमपित्वया संहरासं कर्तुं न शक्नोमीत्याह दृष्टान्तमुखेन यस्येत्यादिना ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥
 अकर्मशील इति च्छेदः ॥ ८३ ॥ अर्थकालदेवस्वभावार्थं ॥ ८४ ॥ बलवैराग्यं ॥ ८५ ॥ कुप्यंतामादिचादुकुप्यं स्वर्णरत्नादि उपहितानि उपभोगानि ॥ ८६ ॥ विद्यादीनां फलानि क्रमेणाह सर्वत्रेति क
 ब्रह्मदत्त उवाच नाविश्वासाद्विदतेऽर्थानीह ते चापि किंचन ॥ भयात्वेकतरां न्नित्यं मृतकल्याणं भवंति च ॥ ७५ ॥ पूजन्युवाच यस्येह ब्रह्मणि नौपादौ पद्भ्यां च
 परिसर्पति ॥ खन्येते तस्य ते पादौ सुगुप्तमिह धातवः ॥ ७६ ॥ नेत्राभ्यां सरुजाभ्यां यः प्रतिवातमुदीक्षते ॥ तस्य वायुरुजात्यर्थं नेत्रयोर्भवति ध्रुवं ॥ ७७ ॥ दुष्टं पं
 थानमासाद्य यो मोहादुपपद्यते ॥ आत्मनो बलमज्ञायत दंतं तस्य जीवितं ॥ ७८ ॥ यस्तु वर्षमविज्ञाय क्षेत्रं कर्षतिकर्षकः ॥ हीनः पुरुषकरणसस्य नैवाश्रुतेततः
 ॥ ७९ ॥ यस्तु तिकं कषायं वा स्वादु वामधुरहितं ॥ आहारं कुरुते नित्यं सो मृतत्वाय कल्पते ॥ ८० ॥ पथ्यं मुक्ता तु यो मोहादुष्टमश्राति भोजनं ॥ परिणाममविज्ञायत
 दंतं तस्य जीवितं ॥ ८१ ॥ दैवं पुरुषकारश्च स्थितावन्योन्यं संश्रयात् ॥ उदाराणां तु सत्कर्म दैवं क्लीबा उपासते ॥ ८२ ॥ कर्म चात्महितं कार्यतीक्ष्णं वायदिवा मृदु ॥
 अस्य ते कर्मशीलस्तु सदानर्थैरकिंचनः ॥ ८३ ॥ तस्मात्सर्वव्यपोत्थार्य कार्य एव पराक्रमः ॥ सर्वस्वमपि संत्यज्य कार्यमात्महितं नरैः ॥ ८४ ॥ विद्याशौचं च दाक्ष्यं
 च बलं धैर्यं च पंचमं ॥ मित्राणि सहजान्याहुर्वर्तयंती हतैर्बुधाः ॥ ८५ ॥ निवेशनं च कुप्यं च क्षेत्रं भायार्थं सुहज्जनः ॥ एतान्युपहितान्याहुः सर्वत्र लभते पुमान् ॥ ८६ ॥
 सर्वत्र रमते प्राज्ञः सर्वत्र च विराजते ॥ न विभीषयते कश्चिद्भीषितो न विभेति च ॥ ८७ ॥ नित्यं बुद्धिमतोऽप्यर्थः स्वल्पकोऽपि विवर्धते ॥ दाक्ष्येणा कुर्वतः कर्म संय
 मात्यति तिष्ठति ॥ ८८ ॥ गृहस्नेहावबद्धानां नराणामत्यमेधसां ॥ कुलीखादिति मांसा निमाघमांसि गवा इव ॥ ८९ ॥ गृहं क्षेत्राणि मित्राणि स्वदेश इति चापरे ॥
 इत्येवमवसीदंति नरा बुद्धि विपर्यये ॥ ९० ॥ उत्पतेत्सहजाद्द्विभिर्दुर्भिक्षपीडितात् ॥ अन्यत्र वस्तुं गच्छेद्वावसेद्धानित्यमानितः ॥ ९१ ॥ तस्मादन्यत्र यास्या
 भिवस्तु नाहमिहोत्सहे ॥ कृतमेतदनार्थं मेतव पुत्रे च पार्थिव ॥ ९२ ॥ कुभार्यां च कुपुत्रं च कुराजानं कुसौत्तदं ॥ कुसंबंधं कुदेशं च दूरतः परिवर्जयेत् ॥ ९३ ॥ कुपुत्रेना
 स्ति विश्वासः कुभार्यायां कुतोरतिः ॥ कुराज्ये निर्दतिर्नास्ति कुदेशेनास्ति जीविका ॥ ९४ ॥

श्रित्तिमिशेषः ॥ ८७ ॥ दाक्ष्येण वर्धते संयमाद्दाक्ष्यसंकोचात् प्रतिष्ठिति प्रतिष्ठां स्थितिमेव गच्छति वर्धते इत्यर्थः ॥ ८८ ॥ बलहीनस्यावस्थानाह गृहेति स्वादिति स्वापराधैस्तं तापयति शुष्कं करोति मा
 घमां कर्कटीसिंहास्तदपत्यानि कर्कटानां शहेतुर्गर्भेति प्रसिद्धं ॥ ८९ ॥ निर्धैर्यस्याह गृहमिति ॥ ९० ॥ ९१ ॥ मेमया ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥